

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 339.

Tredie Sæssion.

97de Møde.

Løvedagen den 13de Marts.

(Fortf.)

Bregendahl (fortf.): Jeg troer, at det ikke vil vare længe, efterat en stænderst Repræsentation er gennemført i Slesvig og Holsteen, inden vi ville kunne høre Premier- og Udenrigsministeren, om han til den Tid skulde være Minister, komme til os og sige: det er Nødvendighed, at vi maae have nogle ganske andre Bestemmelser, end der staae i Grundloven. Det skeer naturligtvis paa lovlig Maade under Deeltagelse af Folkets Repræsentanter, det skeer kun igjennem § 100 af Danmarks Riges Grundlov, at disse Bestemmelser kuldkaftes, men det er nødvendigt, det er en europæisk Nødvendighed. Derfor troer jeg, mine Herrer! at vi maae sige os selv, at Stillingen nu er saaledes, at paa den Maade, der skrives frem fra nu af, paa den samme Maade maa der vedblives at skrives frem, og derfor er det, at man maa overveie nu, hvad der skal gjøres, derfor er Afgjorellestimen kommen. Det kan naturligtvis være uden Betydning, enten Afgjorelsen skeer idag eller imorgen. Naar vi vare i Begyndelsen af en Sæssion, da vilde jeg sige: lad Ministeriets Sindelag blive endnu nærmere kjendt igjennem dets Gjæringer, lad os endnu vente en Tid; men, mine Herrer! det varer ikke mange Dage, inden vi gaae fra hinanden og til forskjellige Dele af Landet, saa at vi ikke længere udgjøre en Repræsentation for Landet, og da er det frit overladt til Ministeriet imidlertid at gjøre, hvad det vil, da er det overladt til Ministeriet at stille Forholdene saaledes, at det bliver umuligt at gjøre. Det ugjort, hvad der videre gjøres. Vi have allerede tiltraadt et Skridt, som det er umuligt at gjøre om igjen, lad os derfor ikke komme

til endnu engang at skulle gjøre det Samme, og derfor kan jeg, med al den Agtelse, jeg nærer for den høitærede Rigsdagsmand for Aalborg, og med al den Vægt, jeg veed der vil blive lagt paa hans Stemme, ikke forsvare at stemme for den foreslaaede Dagsorden; men jeg troer, at der ikke er Andet for, end at man maa stille det til Afgjorelse, hvad enten Thinget vil udtale sin Mistillid til Ministeriet eller ikke, og, naar Thingets Mistillid tydeligt og bestemt er udtalt, saa faaer Hans Majestæt at vælge imellem Thinget eller Ministeriet.

Kampmann: Jeg maa tilstaae, at den Motivering, som den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Eilisch) gav os for den Dagsorden, han har foreslaaet, ikke af mig er funden at være ganske tilfredsstillende (Hør!). Jeg troer, at, hvis der skal være Tale om at stemme for den foreliggende Dagsorden, saa maa man stemme for Dagsordenen, saaledes som den efter sine Ord maa forståes, uden Hensyn til de givne Motiver (Ja! Hør!). Da jeg hørte Dagsordenen, maa jeg sige, at jeg opfattede dens Betydning at være en anden end det Indtryk, jeg har modtaget af samme (Hør!), efterat jeg har hørt den høitærede Proponent. I Dagsordenen er udtalt, at Thinget deler den Bekymring, hvormed Gjennemførelsen af den i den kongelige Kundgjorelse behudede Plan imødesees. Jeg saaer vel, at der deri ikke er udtalt, at den Bekymring, hvormed man gaær Fremtiden imøde, bliver større, fordi at Ledelsen og Styrelsen er i det nærværende Ministeriums Hænder (Hør!); men der var dog heller ikke udtalt, at Bekymringen vil være den samme ogsaa i det Tilfælde, at der skete en Forandring i Ministeriet. Endvidere udtaler Dagsordenen, at det under de nærværende Forhold af Thinget erkjendes for utilraadeligt, at indgive den